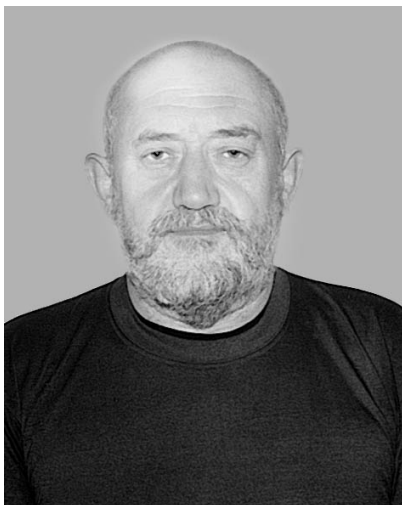

БОРТЯКОВ Валерій Олексійович (17. 07. 1941, м. Красноярськ, РФ) — театральний художник. Заслужений діяч польс. культури (1988). Срібний і Кавалер. Хрест заслуги (1993, Польща). Премія ім. В. Клеха (США, 2000). Закін. Укр. полігр. інститут у Львові (1968). Працював у лаб. естетики Львів. політех. інституту (1966–68). Оформлював вистави Львів. телебачення. Від 1968 —

сценограф Львів. театру Прикарпат. військ. округу, від 1971 — Театру ім. М. Заньковецької. Від 1979 — гол. художник Львів. ТЮГу. Від 1972 співпрацює з Польс. нар. театром при львів. Будинку вчителя, від 1985 — його кер. і сценограф. Роботам Б. притаманні витончене відчуття театральності, метафоричне мислення і вміння зробити метافору сценічно дією.

Основні вистави

«Дядя Ваня» А. Чехова (1970, реж. А. Головін), «Трибунал» А. Макайонка (1971, реж. В. Опанасенко; 2-а респ. премія), «За двома зайцями» М. Старицького (1975, реж. А. Куниця), «Нора» Г. Ібсена (1978, реж. А. Бабенко), «Гамлет» В. Шекспіра (1980, реж. В. Кузьменко-Делінде), «Помста» А. Фредро (1988, реж. В. Бортяков), «Мина Мазайло» М. Куліша (1989, реж. М. Лукавецький), «Тригрошова опера» Б. Брехта (1997, реж. В. Сікорський), «У неділю рано зілля копала» за О. Кобилянською (1998, реж. Ф. Стригун), «Відмова грецьким послам» А. Кохановського (2000, реж. В. Бортяков), «Доки сонце зійде, роса очі виїсть» М. Кропивницького (2001, реж. Ф. Стригун), «Езоп» Г. Фігейредо (2002, реж. М. Гринишин).

Л. Г. Сverdлик

Бібліографічний опис:

Бортяков Валерій Олексійович / Л. Г. Сverdлик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37373>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).